

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: D. T., nar. X, bytem X
Právně zast. Mgr. Lukášem Hrabě, advokátem se sídlem v Plzni,
sady 5. května 296/36

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 15. 3. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2024, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2024, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ č. j. X ze dne 14.11.2023 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Lukáše Hrabě, advokáta 3 146 Kč na náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ČSSZ pracoviště Plzeň – sever č. j. X ze dne 14. 11. 2023 byla žalovaným zamítnuta žádost žalobce o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Okresní správy

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

sociálního zabezpečení Plzeň-sever ze dne 10. 11. 2023, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění. Žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

2. Rozhodnutím žalovaného č. j. X ze dne 7. 2. 2024 byly zamítnuty námitky žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ Plzeň ze dne 29. 1. 2024, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položce 8a (Endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu, lehké poruchy), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 10–15 %. Lékař IPZS pro námitkové řízení zvolil na základě doložených lékařských zpráv a charakteru zdravotního postižení žalobce horní hranici výše uvedeného rozmezí, tj. 15 %. Vzhledem k vlivu zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace zvýšil podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 % bodů a celkově tak činil pokles pracovní schopnosti 25 %. Nejzávažnějším zdravotním postižením, jež je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je stav po TEP levého kolena pro gonartrozu III. st. s dobrou funkcí kloubní náhrady.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 15. 3. 2024 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnil tím, že má pochybnosti o úplnosti, správnosti a objektivnosti zjišťování zdravotního stavu ze strany lékařů ČSSZ, kteří o jeho zdravotním stavu rozhodli pouze z doložených lékařských zpráv, aniž by provedli jeho osobní prohlídku a zjistili tak skutečný a aktuální zdravotní stav. Především s ohledem na jeho neustálé zhoršování žalobce kontaktoval svého ošetřujícího lékaře a dne 5. 2. 2024 se podrobil další lékařské prohlídce, při níž se potvrdil jeho zhoršující se zdravotní stav a nutnost provedení nového chirurgického zákroku. Má proto zato, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaný dne 25. 3. 2024 ve svém vyjádření k žalobě navrhl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 29. 1. 2024 vypracovaného posudkovým lékařem pro účely řízení o námitkách tak, že žalobcova pracovní schopnost poklesla celkem o 25 %, tedy žalobce není invalidní. Posudek je dle jejího názoru úplný, celistvý, přesvědčivý a vypořádává se se všem

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozhodujícími skutečnostmi. Z tohoto důvodu na svém rozhodnutí, jež žalobce napadl žalobou, trvá.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci soud rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 2 s. ř. s. a § 76 odst. 1 s.ř.s.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. K námitce žalobce, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a jeho pracovní schopnost nebyla správně hodnocena, není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.

8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 19. 7. 2024 pod ev. č. SZ/2024/532-PL-9 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobce nebyl přítomen, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 13. 9. 2023 byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, doba platnosti (lhůta KLP) 31. 12. 2025, vznik ke dni 13. 9. 2023.

11. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OPSZ Plzeň-město, která konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou je omezení hybnosti při gonartroze oboustranně, stav po úspěšné tep levého kolenního kloubu. Hodnocení srovnáním v kapitole XV. odd. B, pol. 8a) pokles pracovní schopnosti na horní hranici položky 15 %, na profesi navýšeno 5 %, nejedná se tedy o invaliditu. Posudková komise konstatovala, že se nejedná jen o stav po implantaci endoprotézy kolenního kloubu vlevo, ale i o pohybové omezení druhého kolenního kloubu následkem opotřebování, kde gonarthroza III.- IV. st. indikována k TEP, z tohoto důvodu bylo zvoleno zařazení v kapitole XV, odd. B, písmeno 9b, kterou definuje středně těžké omezení 1-2 kolenních kloubů, zvolena horní hranice s ohledem na komorbiditu. Vzhledem k tomu, že žalobce není schopen plně využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, byla tato hodnota podle § 4 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10 % a celkově tak činí 40 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu, je schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Datum vzniku bylo stanoveno lékařskou zprávou Léčebných lázní Konstantinovy Lázně, a.s. datem propuštění dne 13. 9. 2023 po proběhlé rehabilitaci a komplexní lázeňské léčbě a ponecháno do stavu po rehabilitaci po operaci TEP druhostranně, která je v plánu 27. 5. 2025, tj. do 31. 12. 2025, kdy je předpoklad stabilizace klinického stavu a plné funkce o TEP obou kolenních kloubů. Od 22. 10. 2022 vystavena dočasná pracovní neschopnost, jež dle dokumentace trvala do dne projednání na IPZS Plzeň sever. Platnost invalidity stanovena z výše uvedeného důvodu do 31.12.2025.

12. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

13. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

14. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ č. j. X ze dne 14.11.2023 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19. 7. 2024 má soud za prokázané, že žalobce byl invalidní pro invaliditu prvního stupně ke dni 13. 9. 2023, tedy po proběhlé rehabilitaci a komplexní lázeňské léčbě, tedy ke dni, jenž předcházel napadenému i prvostupňovému rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že žaloba byla podána důvodně a soud proto, aniž ve věci nařídil jednání, žalobě v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí i rozhodnutí jemu předcházející zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení pro vady řízení dle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaný si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídal druhému stupni invalidity již ke dni 13. 9. 2023, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40 %, avšak lékařem OSSZ byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 20 % a lékařem ČSSZ 25 %.

15. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaný vycházet ze zjištění, že žalobce je dle shora uvedeného posudku PK MPSV invalidní pro invaliditu prvního stupně a to od 13. 9. 2023, o čemž vydá rozhodnutí, jež bude mimo jiné obsahovat i datum vzniku invalidity. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání invalidity od uvedeného data by byl vydal žalovaný v případě zjištění již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

16. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému tak vzniklo právo na náhradu nákladů řízení v souvislosti s právním zastoupením advokátem v celkové výši 3 146 Kč sestávající z odměny advokáta dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby po 1 000 Kč dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za přípravu a převzetí věci a sepsí žaloby, dva režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky a DPH z uvedených částek, jehož je právní zástupce žalobce plátcem, ve výši 546 Kč. Lhůtu ke splnění uvedené povinnosti soud stanovil 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 8. 11. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.